

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce

JUDr. M. M.

xxx

zastoupený advokátem Mgr. Luborem Bystřickým
sídlem U Kanálky 4, Praha 2

proti

Česká advokátní komora

sídlem Národní 16, Praha 1

žalované

o žalobě proti rozhodnutí odvolacího senátu odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 4. 2. 2022, č. j. K 2/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí odvolacího senátu odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 4. 2. 2022, č. j. K 2/2021, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Lubora Bystřického, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje Světlana Thierlová.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 4. 2. 2022, č. j. K 2/2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým odvolací senát odvolací kárné komise České advokátní komory (dále jen „odvolací kárný senát“) zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory (dále jen „kárný senát“) ze dne 9. 6. 2021, č. j. K 2/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a kterým toto rozhodnutí o kárném provinění žalobce potvrdil.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Předsedou kontrolní rady České advokátní komory byla podána kárná žaloba na žalobce, o které po proběhlém řízení rozhodl kárný senát tak, že se žalobce dopustil kárného provinění tím, že v rámci obhajoby svého klienta obžalovaného za to, že v diskusi na sociální síti Facebook, pod fotografií žáků xxx xxx, obsahující mj. romská, vietnamská a arabská jména, napsal komentář: „xxx xxx xxx“, poskytl v době mezi 13. a 15. červencem 2020 externímu spolupracovníkovi serveru iROZHLAS.CZ rozhovor, v němž se vyjádřil k jednání svého klienta tak, že mu připadá vtipné, a to slovy: „Je to klasický černý humor. Jako jsem uváděl ve své závěrečné řeči vtip o Židech – je to založené na dvojsmyslu a na nějaké historické znalosti. Celý černý humor je založený na jakési brutalitě.“ a „Než jsem převzal zastoupení a viděl to na internetu, tak jsem se tomu zasmál.“, tedy při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, když za tím účelem nedodržel pravidla profesionální etiky, čímž porušil § 17 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“) ve spojení s čl. 4 odst. 1 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „etický kodex“). Kárný senát uložil žalobci kárné opatření napomenutí a povinnost nahradit náklady kárného řízení ve výši 8 000 Kč.
4. V odůvodnění tohoto rozhodnutí kárný senát zrekapituloval dosavadní průběh řízení, odkázal na judikaturu ESLP a uvedl, že první vytykaný výrok žalobce pro účely obhajoby nevystoupil z mezí přípustného projevu advokáta. Obhajoba založená na tezi, že se ze strany klienta jednalo pouze o černý humor, není nezákonná či v rozporu se stavovskými předpisy. Druhý výrok žalobce kárný senát vyhodnotil jako překračující mez střízlivého, věcného a důstojného jednání advokáta. S ohledem na vyjádření žalobce dospěl k závěru, že výrok činil s vědomím, že tím vyjadřuje svůj vlastní názor. Tento osobní názor nepoživá zvýšené ochrany jako obhajoba klienta, avšak i v tomto případě je třeba výrok hodnotit jako učiněný advokátem, tedy osobou omezenou povinnostmi čestného, důstojného a diskrétního jednání. Existenci kárného provinění kárný senát shledal proto, že odpovědi týkající se zavrženíhodného výroku klienta žalobce mohou být širokou veřejností vnímány jako nepřiměřeně bagatelizující závažnost jednání klienta i jako jeho schvalování. Odpovědi žalobce vnímá většinová veřejnost jako jeho osobní názor, což může vést ke snížení důstojnosti advokacie. Vzhledem k medializaci případu je provinění závažnější. Kárný senát při rozhodování přihlédl k obsahu vyjádření, která žalobce podal v průběhu řízení s tím, že neprojevil zpětnou reflexi.
5. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal nesoulad bodů 1 až 41 s body 42 až 46 prvostupňového rozhodnutí. Kárný senát dle mínění žalobce dovodil možné veřejné pohoršení a snížení důstojnosti advokátního stavu nikoli z přiznání se k zasmání, ale z vyjádření žalobce při ústním jednání v průběhu kárného řízení, kdy jako důvod smíchu uvedl „vtipný sarkasmus na protěžovaný multikulturalismus.“ Žalobce poukázal na to, že nebyl kárně stíhán za vyjádření v rámci kárného řízení, ale za veřejné přiznání, že se zasmál. Žalobce v tom spatřoval porušení zásady totožnosti skutku. Žalobce byl přesvědčen, že jeho vyjádření nebylo možné

Shodu s prvopisem potvrzuje Světlana Thierlová.

vykládat jako schvalování vraždění, ale jako potvrzení, že šlo o černý humor. Kárný senát nevysvětlil, jakým způsobem měl žalobce postupovat v souladu s advokátní etikou. Žalobce navrhl k prokázání nezpůsobilosti svého tvrzení vyvolat veřejné pohoršení důkaz diskusí pod článkem na webu idnes.cz. Kárný senát se tímto důkazem vůbec nezabýval.

6. Odvolací kárný senát napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí kárného senátu potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí k posouzení skutku uvedl, že pravidla profesní etiky zavazují advokáta k poctivému, čestnému a slušnému chování nejen při výkonu advokacie, ale také v soukromí. Účel těchto pravidel spočívá v ochraně důstojnosti advokátního stavu a veřejných zájmů. Žalobce se prezentoval jako advokát a veřejně označil příspěvek svého klienta za humorný. Tento výrok byl dle odvolacího kárného senátu způsobilý vyvolat averzi vůči žalobci a případně proti profesi advokáta. Svoboda projevu se nevztahuje na projevy antisemitské, vyloučené z ochrany dle čl. 17 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“).

II.

Argumentace účastníků

7. Žalobce vznesl tři žalobní body:

1) Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, protože se odvolací kárný senát nevypořádal se všemi odvolacími námitkami. Žalobce v odvolání namítal nesoudržnost prvostupňového rozhodnutí, protože body 42 až 46 neodpovídaly bodům 1 až 41. Žalobce v odvolání poukazoval na to, že se přiznal k zasmání, aniž by uvedl důvod, proč tak učinil. Správní orgán z vyjádření žalobce na kárném jednání vykonstruoval možné veřejné pohoršení a snížení důstojnosti advokátního stavu. Správní orgán tento závěr nedovodil z žalovaného kárného skutku. Správní orgán porušil zásadu totožnosti skutku. Žalobce zasmáním se neschvaloval vraždění. Ostatně hranici vkusu má každý jinou (vizte pořad Česká soda). Žalobce v odvolání vznesl otázku, jak měl odpovědět na otázku novináře: „Vy sám byste se tomu zasmál, kdybyste to viděl na sociálních sítích?“ stavovsky přijatelně a zároveň tak, aby svému klientovi neškodil, Advokát má dle čl. IV. odst. 3 etického kodexu povinnost odpovídat nikoli vědomě nepravdivě. A konečně žalobce poukázal na diskusi k internetovému článku o doručení napadeného rozhodnutí žalobci, z níž plyne, že nedošlo k pohoršení či ohrožení důstojnosti advokacie. Odvolací kárný senát se tímto důkazem vůbec nezabýval.

2) Napadené rozhodnutí je dle žalobce nesrozumitelné, neboť je kompilátem jiných textů bez vztahu k projednávané věci, např. v bodě 3: „Nelze se stavět přezíravě k soukromému chování advokáta rigidně.“ nebo v bodě 6: „Projev kárně obviněného ve chvíli, kdy přesáhl hranice projevu soukromého, civilního, nemůže požívat veřejnoprávní ochrany.“ Avšak žalobce vůbec nezpochybňoval, že výroky, za které byl kárně stíhán, uvedl při výkonu advokacie jako součást obhajoby. Takto je posoudil i správní orgán.

3) Dle žalobce jeho výrok neohrozil důstojnost advokacie. Averzi vůči profesi advokáta je způsobilá vyvolat jakákoli obhajoba v trestní věci. Ústavnímu právu na právní pomoc odpovídá, aby advokát této averzi nepodléhal a vykonával advokacii bez pohledu na nálady laické veřejnosti. Žalobce hájil svého klienta tvrzením, že šlo o černý humor a nikoli o podněcování k rasové nesnášenlivosti. Veřejnost chápe, že žalobce nemohl na otázku novináře, zda šlo skutečně o černý humor a zda se i sám žalobce facebookovému příspěvku zasmál, odpovědět jinak. Jiná odpověď by vyvracela obhajobu. Široké pojetí advokátní etiky nemůže zasáhnout do výkonu obhajoby.

8. Žalobce požadoval též zrušení prvostupňového rozhodnutí.
9. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo sice stručné, ale přezkoumatelné a srozumitelné. Žalovaná se v bodě 1 napadeného rozhodnutí ztotožnila se skutkovým a právním posouzením správního orgánu. Žalobce v odvolání pouze zopakoval svou

dřívější argumentaci z kárného řízení. Napadené a prvostupňové rozhodnutí tvoří jeden celek, Odvolací kárný senát mohl na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí navázat (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ad 54/2017-29, bod 18).

10. Dle žalované nevyzněly body 1 až 41 prvostupňového rozhodnutí ve prospěch žalobce. Body 1 až 26 popisovaly průběh kárného řízení a ihned v bodě 27 správní orgán konstatoval, že žalobce porušil § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 a 3 etického kodexu. Bod 36 nevyjadřuje souhlas s předmětným výrokem žalobce.
11. Žalovaná uzavřela, že i kdyby byl proveden nadbytečný důkaz diskusí pod internetovým článkem, ten by pouze potvrdil správnost napadeného rozhodnutí. Ve zbytku vyjádření žalovaná zopakovala odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí.
12. Žalobce v replice uvedl, že žalovaná přešla tvrzenou nesrozumitelnost pouhým odkazem na stručnost napadeného rozhodnutí. Pokud nepovažoval kárný senát první odpověď žalobce za závadnou, měl ji z výroku o vině vypustit, nebo žalobce kárného obvinění v tomto rozsahu zprostit, což neučinil. Výrok proto odporoval odůvodnění rozhodnutí. Kárné senáty neprokázaly, že skutek mohl způsobit veřejné pohoršení. Žalovaná se nezabývala důkazním návrhem žalobce v podobě článku se serveru idnes.cz. Zasáhla do práva na obhajobu, aniž by tento zásah byl odůvodněn povahou a závažností chráněného zájmu na důstojném výkonu advokacie.

III.

Posouzení žaloby

13. Městský soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje i všechny ostatní formální náležitosti na ni kladené. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
14. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
15. **Ad 1)** Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť odvolací kárný senát se nevyřadil s odvolacími námitkami a s navrženým důkazem.
16. Městský soud shrnuje, že žalobce v odvolání namítal nesoulad bodů 1 až 41 s body 42 až 46 prvostupňového rozhodnutí, který odůvodnil tím, že se pouze přiznal k zasmání, aniž by vysvětlil, proč považoval tvrzení svého klienta za vtipné. Kárný senát dle mínění žalobce dovodil možné veřejné pohoršení a snížení důstojnosti advokátního stavu nikoli z přiznání se k zasmání, ale z vyjádření žalobce při ústním jednání v průběhu kárného řízení, kdy jako důvod smíchu uvedl „vtipný sarkasmus na protěžovaný multikulturalismus.“ Žalobce poukázal na to, že nebyl kárně stíhán za vyjádření v rámci kárného řízení, ale za veřejné přiznání, že se zasmál. Žalobce v tom spatřoval porušení zásady totožnosti skutku. Žalobce byl přesvědčen, že jeho vyjádření nebylo možné vykládat jako schvalování vraždění, ale jako potvrzení, že šlo o černý humor. Kárný senát nevysvětlil, jakým způsobem měl žalobce postupovat v souladu s advokátní etikou. Žalobce navrhl k prokázání nezpůsobilosti tvrzení vyvolat veřejné pohoršení důkaz diskusí pod článkem na webu idnes.cz. Odvolací kárný senát se tímto důkazem vůbec nezabýval.
17. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76).

18. Odvolací kárný senát v bodě 2 napadeného rozhodnutí shrnul rozhodné právo, v bodech 3 až 6 se věnoval mezím svobody projevu advokátů, v bodě 7 pak vysvětlil, proč pro něj nebylo podstatné rozhodnutí soudu v trestní věci, a uzavřel, že žalobce byl bezúhonným advokátem, protože postačovalo uložení kárného opatření napomenutí. Odvolací kárný senát se v žádné části odůvodnění napadeného rozhodnutí nevěnoval odvolacím námitkám, a to ani nepřímo. Nezabýval se tvrzeným rozporem mezi body 1 až 41 a body 42 až 46 prvostupňového rozhodnutí, na který žalobce poukazoval odvolání, nevysvětlil tedy, proč považoval odůvodnění prvostupňového rozhodnutí za souladné s jeho výrokem; proč mělo samotné přiznání smíchu, jakožto bezděčné a nekontrolovatelné reakce, snížit důstojnost advokátního stavu; a nereagoval na dotaz, jakým způsobem měl žalobce postupovat, aby se nedopustil kárného provinění. Odvolací kárný senát kromě toho opomenul důkazní návrh uvedený v bodě 10 odvolání; neuvedl, proč důkaz neprovedl. Městský soud proto přisvědčil žalobci, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nevypořádání odvolacích námitek (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, a ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).
19. Městský soud obecně souhlasí s žalovanou, že správní řízení tvoří jeden celek a odvolací kárný senát se může ztotožnit s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí, odkázat na příslušné závěry, a tím je do svého rozhodnutí převzít, aniž by je musel zvláště přepisovat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2016, č. j. 1 As 287/2015-51, bod 27). Takové rozhodnutí pak zásadně není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nynější situace je však odlišná. Odvolací kárný senát nemohl vypořádat stěžejní odvolací námitku žalobce týkající se údajně rozporných závěrů a porušení jednoty skutku odkazem na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, protože kárný senát se touto otázkou v prvostupňovém rozhodnutí nezabýval. Odvolací kárný senát byl proto povinen tuto odvolací námitku vypořádat, potvrzení prvostupňového rozhodnutí by nedostačovalo. Žalovaná částečně žalobcem vznesené námitky zodpověděla ve vyjádření k žalobě, ale tento úkon není součástí odůvodnění napadeného rozhodnutí a nemůže jeho nedostatky napravit.
20. Městský soud uzavřel, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů spočívající v nevypořádání odvolacích námitek žalobce. Odvolací kárný senát se navíc nezabýval důkazním návrhem. Ani jej neprovedl, ani nevysvětlil, proč jeho provedení shledává neúčelným.
21. **Ad 2)** K označení napadeného rozhodnutí jako kompilátu jiných textů bez vztahu k projednávané věci soud považuje za potřebné uvést, že odůvodnění napadeného rozhodnutí se jednoznačně týká projednávané věci, resp. výroku napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí nelze označit za nesrozumitelné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24).
22. **Ad 3)** Dle žalobce přiznáním, že se zprávě svého klienta publikované na Facebooku zasmál, neohrozil důstojnost advokacie. Nemohl postupovat jinak, protože obhajobu svého klienta vedl tak, že šlo o černý humor.
23. Spor mezi účastníky soudního řízení správního spočívá v určení, kterým jednáním žalobce mohl ohrozit důstojnost advokátního stavu. Tato stěžejní otázka byla předmětem první odvolací námitek žalobce, s níž se odvolací kárný senát v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. soudního řádu správního přezkoumává napadené rozhodnutí. Pokud se odvolací kárný senát v napadeném rozhodnutí nevěnoval odvolacím námitkám, nemůže správní soud postupovat jinak, než že napadené rozhodnutí zruší pro nepřezkoumatelnost. Městský soud uzavírá, že s ohledem na dělbu moci dle čl. 2 odst. 1 Ústavy je v první řadě na odvolacím kárném senátu, aby určil, co je, nebo není v souladu s advokátní etikou. Soud nemůže v této věci takové posouzení provést, neboť by nepřípustně zasáhl do působnosti odvolacího kárného senátu.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Městský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
25. Odvolací kárný senát musí v novém rozhodnutí výslovně vypořádat odvolací námitky. Musí vysvětlit, proč neshledal rozpor v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, vypořádat námitku tvrzeného porušení jednoty skutku. Musí objasnit, které jednání klade žalobci za vinu (obě odpovědi nebo jenom přiznání se k zasmání nebo vyjádření v průběhu kárného řízení) a proč právě toto jednání ohrozilo důstojnost advokacie. Kromě toho musí odvolací orgán vypořádat návrh na dokazování (diskuse k webovému článku dle bodu 10 odvolání) a důkaz buď provést, nebo vysvětlit, proč jej neprovedl.
26. Žalobce měl ve věci úspěch. Městský soud mu proto přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů soudního řízení. Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení ve výši 6 800 Kč za dva úkony právní služby: převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), a sepsání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) AT, včetně režijního paušálu dle § 13 odst. 4 AT. Soud do náhrady nákladů nezahrnul repliku žalobce, protože pouze shrnovala obsah žaloby. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, proto do nákladů řízení náleží též částka odpovídající sazbě daně ve výši 1 428 Kč. Konečná výše náhrady nákladů je 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. listopadu 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Světlana Thierlová.